

Sygn. akt *XI Ka 450/21*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia Artur Achrymowicz

Protokolant Katarzyna Wójcik

po rozpoznaniu dnia 10 sierpnia 2021 roku

sprawy **A. M. s. J. i B. z d. D. ur. (...)**

w L.

oskarżonego z art. 212 § 1 kpk w zw. z art. 12 § 1 kpk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie

z dnia 5 marca 2021 roku sygn. akt IX K 387/19

1. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.
2. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania odwoławczego w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych.

Artur Achrymowicz

UZASADNIENIE

Sygnatura akt	XI Ka 450/21
Liczba załączników	1
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA	

1.1. *Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji*

Wyrok Sądu Rejonowego Lublin - Zachód sygn. IX K 387/19 z dn. 5.3.2021 r.

1.2. *Podmiot wnoszący apelację*

obrońca	
---------	--

1.3. Granice zaskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
na korzyśćw całości		
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
X art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
X art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
1.4. Wnioski		
o Uchylenie [X] Zmiana		
2- USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY		
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZARZUTÓW I WNIOSKÓW		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Obrazy:</p> <p>1. art. 366 i 410 K.p.k. przez nieuwzględnienie rozmowy z 6.8.2018 r.</p>	niezasadny

	<p>2. art. 4, art. 7 i art. 410 K.p.k. przez nieuwzględnienie wyjaśnień oskarżonego, że nie pomawiał pokrzywdzonego i nie miał na celu zdyskredytowania go, a jedynie podnosił twierdzenia o nieprawidłowościach w funkcjonowaniu</p>	
--	---	--

	<p>Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w związku z dochodzeniem swych praw w postępowaniach cywilnych i administracyjnych;</p> <p>3. art. 180 § 2 i art. 366 K.p.k. przez przesłuchanie R. K. (...)na okoliczności objęte tajemnicą zawodową;</p> <p>4. art. 4, art. 7 i art. 410 K.p.k, przez:</p> <p>a) uznanie za wiarygodne zeznań:</p> <ul style="list-style-type: none"> • A. K., choć pracując w Spółdzielni pozostaje w stosunku zależności od oskarżyciela, będącego jej prezesem, nie została wskazana w akcie oskarżenia, a jej zeznania stanowią powielenie zeznań z poprzednich spraw karnych; • L. L., choć myli się co do ilości spotkań z oskarżonym, a jest osobą „silnie związaną ze S.” (wykonuje jej zlecenia i korzysta z jej lokalu); • A. B., choć „akt oskarżenia opiera się na tożsamym /.../ modus operandi, zawiera dowolne wskazanie okresu, co w powiązaniu z personalnym odbiorem wytaczanych przez oskarżonego spraw cywilnych świadczy o intencjonalnym działaniu A. B., mającym odwetowy charakter; 	
--	---	--

	<p>b) uznanie, iż zeznania 1. S. świadczą o pomawianiu A. B., choć „sformułowania o nieprawidłowości w dokumentacji miały być kierowane przez oskarżonego w trakcie toczących się między stronami spraw, tj. na sali sądowej, w trakcie wizji lokalnej /.../, bądź podczas wizyt nadzoru budowlanego”;</p> <p>c) przyjęcie, że wyrok sygn. II Ca 615/18 świadczy jedynie o sporach, choć ujawnia nieprawidłowości w dokumentacji Spółdzielni, co obala tezę, że oskarżony nie wykazał prawdziwości stawianych zarzutów.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Adl.</p> <p>Nawet, jeśli rozmowa telefoniczna dn. 6.8.2018 r. była pierwszą między L. L. i oskarżonym, a ten ostatni przebywał na urlopie do 11.8.2018 r., to w okresie objętym czynem przypisanym, tj. do 13.8.2018 r. możliwym było odbycie przez nich kolejnej w czasie bezpośredniego spotkania (L. L. wskazywał na odstęp rzędu 7 dni - k. 40v), związanego z legitymowaniem się przez oskarżonego tytułem własności do lokalu (miał wówczas okazać świadkowi akt notarialny).</p> <p>Przy tym podkreślić należy, co zaznaczał już przecież Sąd Rejonowy, że L. L. nie tylko nie operował precyzyjnie datami, ale wręcz zastrzegał, że w granicach kilku dni może się mylić.</p> <p>Ad 2.</p> <p>Dochodzenie praw, nawet jeśli roszczenia są jak najbardziej</p>		

zasadne, ani nie wymaga posuwania się do pomówień pod adresem drugiej strony postępowań, czy tym bardziej jedynie jej przedstawiciela albo reprezentanta, ani pomówień tych nie usprawiedliwia.

Uchybia wręcz inteligencji oskarżonego, która z pewnością (biorąc pod uwagę jego aktywność choćby procesową) nie jest niższa niż przeciętna, twierdzenie, że mógłby nie zdać sobie sprawy ze znaczenia słowa fałszerstwo, a zwłaszcza nie odróżniać go od nieprawidłowości, czy niezgodności dokumentacji ze stanem faktycznym lub prawnym, które rzecz jasna mogą wynikać z rozmaitych powodów. Podobnie, zważywszy choćby jego doświadczenia z obrotem prawnym, doskonale odróżniał A. B. od organów spółdzielni („Dokumenty miał podrabiać pan B. i miał je przedstawiać sądzie. Nie było mowy, że zarząd lub członkowie zarządu, tylko pan B.” •• k, 41; „oskarżony się wypowiadał, że pan B. fałszuje dokumenty” - k. 108v; „zawsze jego słowa były skierowane personalnie i osobiście przeciwko pokrzywdzonemu” - k. 20 Iv; „sformułowania były indywidualne i pod adresem pokrzywdzonego” - k. 202).

Notabene I. S. zaznaczyła, że nawet w toku postępowania sądowego „sędzia zwracała uwagę, ale tego typu słowa miały miejsce także w trakcie wizji lokalnej”, co wskazuje, iż oskarżony z pewnością przekraczał granice rzeczowej obrony swych interesów.

Ad 3.

Zarzut jest wręcz bezprzedmiotowy, jeśli zważyć, iż - jak jasno wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku

na k. 331-331V - zeznania r. pr. R. K., który reprezentował oskarżonego w licznych postępowaniach, posłużyły jedynie do ustalenia okoliczności wskazanych w sekcji 1.1.1. tj. konfliktu na tle własności lokalu, a nie opisanych w sekcji 1.1.3. tj. pomówień pod adresem A. B..

Zresztą - w świetle zeznań L. L., A. K. i I. S. - sięganie po ten dowód byłoby merytorycznie niezasadne, a formalnie niedopuszczalne z uwagi na przesłankę z art. 180 § 2 zd. I in fine K.p.k.

Wobec powyższego za co najmniej niefortunne, a przy tym zupełnie zbędne, uznać należy zamieszczenie przez Sąd Rejonowy w sekcji 2. l. pkt 1.1.1. sformułowania, iż świadek ten zeznał, że w jego obecności oskarżony pomawiał pokrzywdzonego (k. 332v).

Jest ono zresztą - ogólnie rzecz ujmując - dalece nieprecyzyjne, jeśli nie wręcz nierzetelne, skoro w rzeczywistości świadek ten nie wskazał co konkretnie mówił oskarżony, a jedynie podał „oskarżony mówił personalnie o prezesie spółdzielni, a nie o zarządzie” (k. 160v). Nie można więc twierdzić, że wg tego świadka oskarżony pomawiał pokrzywdzonego.

Ad 4a)

Co do zasady, zatrudnienie w firmie prowadzonej przez stronę procesu lub inne „silnie związki” z nią, a nawet (co nie ma miejsca w niniejszej sprawie) z samą stroną, nie dyskwalifikują świadka, czy to oskarżenia, czy obrony.

Rzeczą Skarżącego było wykazanie, że tego rodzaju relacje rzutowały na treść zeznań, a nie formułowanie jedynie dowolnych, gołosłownych twierdzeń o „zasadnych podejrzeniach co do bezstronności” (pkt4b nak. 339).

Podobnie bez znaczenia dla oceny wiarygodności dowodu jest sam przez się etap postępowania, na którym jest on zgłaszany.

To, że świadek-jak ujmuje to Skarżący - „powiela” swe wcześniejsze zeznania, a w rzeczywistości nie kopiuje ich przecież, lecz z rzeczo wo opisuje okoliczności, które były niejako powtórzonymi wcześniejszych zachowań oskarżonego, mających już uprzednio, się na

	<p>przestrzeni dłuższego czasu, wielokrotnie miejsce, także nie świadczy o tym, że zeznania te są fałszywe.</p> <p>Co do treści zeznań L. L. aktualne pozostają uwagi zamieszczone ad 1.</p> <p>Do wiarygodności A. B. (relacjonował jedynie informacje uzyskane od L. L., A. K. i I. S.) nijak się ma konstrukcja aktu oskarżenia, czy wadliwość wskazania okresu, w jakim pomówienia miały miejsce. Oczywistym jest, że oskarżenie jest działaniem intencjonalnym, ale już dowolne jest przypuszczenie, że chodzi o odwet. A choćby nawet prywatny akt oskarżenia miał taką iritencję, bez której pokrzywdzony byłby skłonny przejść do porządku nad krzywdą, a w każdym razie nie wytaczać postępowania, to też jeszcze nie oznaczałoby przecież, że oskarżenie nie ma rzetelnych podstaw faktycznych (powszechne doświadczenie wskazuje, że wszczęcie procesu jest raczej rzadką, przedsięwzięciem jako ultima ratio, reakcją na zniewagę, czy zniesławienia). To, że spory między oskarżonym i Spółdzielnią trwają od lat i być może pokrzywdzony, jako jej prezes, angażuje się w nie także emocjonalnie, nie znaczy, że kłamie.</p> <p>Ad 4b)</p> <p>Nie polega na prawdzie założenie Skarżącego, iż „sformułowania o nieprawidłowości w dokumentacji” wyczerpują treść zeznań I. S., która wyraźnie mówiła o pomówieniach pod adresem pokrzywdzonego (cytaty z k. 201V-202 zamieszczone uprzednio ad 2).</p> <p>Ad 4c)</p> <p>Nie tylko Skarżący, ale i oskarżony z pewnością doskonale zdają sobie sprawę z oczywistej różnicy między nieprawidłowością dokumentów, a sfalszowaniem ich, co oskarżony zarzucał wprost pokrzywdzonemu, więc o wykazaniu prawdziwości zarzutów oskarżonego nie może być mowy. Co więcej pomówienia, nie ograniczały się przecież do kwestii fałszu, ale dotyczyły też tzw. łapownictwa („mówił, że B. chciał jakieś pieniądze za pozytywne załatwienie sprawy lokalu /.../ Jeśli chodzi o łapówki, to chodziło o budynek nr (...).” - L. L. na k. 40).</p>
JVniosek	
o zmianę wyroku przez uniewinnienie.	niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Niezasadność zarzutu.	

3.2.	Błędnego ustalenia, iż doszło do pomówienia A. B., choć z dowodów wynika, że zarzuty nie były zindywidualizowane, lecz kierowane wobec władz Spółdzielni.	niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>'W kwestii „indywidualizacji” pomówień aktualne są uwagi zamieszczone w sekcji 3.3.1. ad 2. Natomiast argumentacja uzasadnienia apelacji nak. 348, jakoby R. K. zaprzeczył, aby oskarżony „w sposób bezpośredni pomawiał A. B., a mówiąc o nieprawidłowościach odnosił się nie do niego , jako osoby fizycznej, a do organu, czyli Zarządu Spółdzielni”, mija się z prawdą, gdyż świadek ten nie miał przecież żadnej wiedzy o treści rozmów oskarżonego z innymi osobami („nie wiem czy mówił to komuś innemu” - k. 160v), w szczególności z L. L., A. K., czy I. S., więc jego zeznania absolutnie nie przeczą ich zbieżnym relacjom, jasno wskazującym, iż pomówienia, które świadkowie ci wyraźnie zresztą odróżniali od zarzutów pod adresem samej Spółdzielni, czy jej organów, w ypowiadane np. podczas wizyt pracowników nadzoru budowlanego, czy na w alnym zgromadzeniu Spółdzielni, były spersonalizowane (np. „że pan B. fałszuje dokumenty” - A. K., „że</p>		

<p>pokrzywdzony fałszuje, przerabia dokumentację” -1. S.).</p> <p>Podobnie rzecz się ma z treścią pisma oskarżonego w sprawie VIII C 191/12, które przecież nie podważa wypowiedzi oskarżonego w obecności L. L., A. K., czy I. S. („mówił o łapówkach, o fałszowaniu dokumentów w sądzie” - k. 40).</p>		
Wniosek		
o zmianę wyroku przez uniewinnienie.	niezasadny	
Zwiąże o powodach tiznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Niezasadność zarzutu.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
5, ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Skazanie.		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Nieskuteczność zarzutów apelacji i brak uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu.		

	6. KOSZTY PROCESU
Punkt	Przytoczyć okoliczności
II	myśl art. 636 § 1 K.p.k., wobec nieuwzględnienia apelacji, oskarżonego obciążają koszty postępowania odwoławczego: opłata od kary 100 zł) oraz wydatki w postaci ryczałtu za doręczenia pism 20 zł).
	7. PODPIS

1.3. **Granice zaskarżenia**

Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skazanie

1.3.1. **Kierunek i zakres zaskarżenia**

H na korzyść w całości

1.3.2. **Podniesione zarzuty**

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony' apelacji

art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu

a art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia

art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka

- art. 439 k.p.k.
- brak zarzutów

1.4. **Wnioski**

uchylene